

ТВІР Г. С. СКОВОРОДИ «ЧИЖ ТА ЩИГЛИК» ТА СУЧАСНІСТЬ

Урсул О. М.

Науковий керівник: Хіріна Г. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ursulanutas66@gmail.com

Вступ. “Краще вже сухар з водою, аніж цукор із бідною.”,- головна думка однієї із байок видатного українського філософа-містика, богослова, поета та педагога Григорія Савича Сковороди. Для мене Григорій Савич завжди був доволі загадковою особистістю, душею української літератури, суміш містики та якоїсь надприродної сили духу – це, як на мене, найточніший опис цієї людини. Сковорода завжди притягував своєю нереальністю, він є візитівкою своєї творчості!

Мета дослідження. Метою роботи є дослідження твору Г. С. Сковороди «Чиж та щиглик» у порівнянні із сучасністю.

Матеріали та методи. В роботі були використані наступні методи: пошуковий, метод обробки даних, аналітичний.

Результати дослідження. Мені дуже пощастило натрапити на байку “Чиж та щиглик” із збірки “Байки харківські” саме під час війни. Цей твір надихнув мене на думку, що війна ще раз довела українському народу, що свобода коштує дорого, і що за неї треба боротися, а інакше ніяк. Головних персонажів цієї байки – чижа та щиглика – можна порівняти з українцями та росіянами. Чиж звільнився із клітки та більше ніколи не хотів туди повертатися, адже свобода – це найсолодший скарб у Всесвіті. А от щиглик вибрав солодкий харч та гарну клітку, замість святої волі. Сила цієї байки в тому, що хто не любить клопоту, мусить навчитися жити просто та убого, як навчилися і росіяни. Як на мене, це вийшло для них у звичку, адже справді краще жити в неволі, під строгим контролем та неможливістю висловлювати свої думки, аніж вирватися на свободу, але потім пожинати з цього свої плоди. Українці, у свою чергу, готові виборювати свою волю та свободу до останньої краплі крові, до останнього подиху, аби тільки рідна ненька-Україна була вільною та наступні покоління ніколи не були рабами росії та російської влади, ніколи не пережили жахів ворожої окупації.

Ніхто не знає, як довго нам ще доведеться боротися із цією нечистю, у вигляді росії, адже боротьба за нашу свободу та життя без них починає своє коріння ще задовго до створення незалежної держави України. росія завжди мала на нас вплив, завжди хотіла бути вище за нас, усі правителі хотіли зламати код української нації, зламати нашу ідентичність, але як бачимо, у них це не вийшло і ніколи не вийде. Наше коріння пройшло через війни, Голодомори, репресії, гоніння, геноциди, як проходить і зараз, на жаль. Але у кожного українця в крові все одно залишається наш спільний код, на генетичному рівні, ми пам’ятаємо усі муки, через які нас змусила пройти росія, і ніколи не забудемо цього. Ненависть та жага до волі від цього народу зароджується в утробі та передавалася, передається та буде передаватися наступним поколінням через молоко матері, цього вже не змінити, і як на мене, воно на краще.

Висновки. У підсумку, байка “Чиж та щиглик” повністю передає головну відмінність українського народу від росіян, хоча Григорій Савич писав цю байку в далеких 1760-их роках, але вона дуже влучно передає та зображує актуальну ситуацію, проблему сучасності. Отже, як на мене, і справді: “Краще вже сухар з водою, аніж цукор із бідною.”